

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4129/2019
30.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Раднић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „ББ“ са седиштем у ..., чији је пуномоћник Александар Будалић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3268/18 од 11.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду 3268/18 од 11.04.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2201/17 од 21.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац АА из ... тражио да се обавезе тужено Јавно предузеће „ББ“ са седиштем у ... да му на име разлике отпремнине за одлазак у пензију исплати износ од 72.200,00 динара са законском затезном каматом од 01.07.2014. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 2.350,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3268/18 од 11.04.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2201/17 од 21.06.2018. године у ставу првом изреке и обавезан тужени да тужиоцу на име разлике отпремнине због одласка у пензију исплати износ од 72.200,00 динара са законском затезном каматом од 01.07.2014. године до исплате у року од осам дана од дана пријема писаног преписа пресуде. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу

другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 2201/17 од 21.06.2018. године и обавезан тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара, а захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију са захтевом да се тужени обавезе на накнаду трошкова поступка по том ванредном правном леку.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог до 30.06.2014. године, када му је радни однос престао због остварења права на старосну пензију. На основу одлуке бр. .. од 13.03.2014. године о одобравању бескаматног зајма запосленима у РБ „ВВ“ ДОО из ..., тужиоцу је исплаћен износ од 72.200,00 динара. Тужилац је дао писмену сагласност да се, у случају престанка радног односа пре истека рока за отплату зајма, преостали износ зајма обустави од зараде, накнаде зараде и његових других примања по основу рада. Тужени је исплатио отпремнину тужиоцу умањену за износ одобреног зајма од 72.200,00 динара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев са образложењем да је износ одобреног зајма одбијен од тужиоцеве отпремнине на основу писмене сагласности тужиоца да се у случају престанка радног односа износ зајма одбије од његове зараде, накнаде зараде и других примања.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев, сматрајући да је нижестепени суд погрешно применио материјално право.

Правно схватање другостепеног суда о основаности тужбеног захтева прихвата и ревизијски суд.

Одредбом члана 123. став 1. Закона о раду прописано је да послодавац може новчано потраживање према запосленом наплатити обустављањем од његове зараде само на основу правноснажне одлуке суда, у случајевима

утврђеним законом или уз пристанак запосленог. Према члану 119. став 1. тачка 1. тог закона, послодавац је дужан да, у складу са општим актом, исплати запосленом отпремнину при одласку у пензију. Отпремнина исплаћена у складу са наведеном одредбом се, сходно члану 105. став 3. истог закона, не сматра зарадом.

Из изложеног следи да је тужилац износ одобреног зајма могао, уз пристанак тужиоца, одбити само од његове зараде али не и од отпремнине, чак и у случају да се тужилац са тим сагласио. Отпремнина представља један од законом утврђених облика правне заштите запослених у случају престанка радног односа, које се, у смислу члана 60. став 4. Устава Републике Србије, запослени не може одрећи. Осим тога, отпремнина предвиђена чланом 119. став 1. тачка 1. Закона о раду се, по изричитој одредби члана 105. став 3. истог закона, не сматра зарадом.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, нису основани ревизијски наводи туженог о погрешној примени материјалног права. С`обзиром да је ревизија у овом спору дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизијски суд се није упуштао у оцену навода тужене о неуједначеној судској пракси, као разлогу за ревизију предвиђену чланом 404. став 1. ЗПП.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужени није успео у поступку по ревизији и зато нема право за накнаду трошкова тог поступка, а трошкови тужиоца за састав одговора на ревизију, по налажењу Врховног касационог суда, нису били нужни за вођење ове парнице. Због тога је применом члана 165. став 1. у вези са члановима 153. став 1. и 154. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић